

فرساد لباف

MANIFESTATION OF UNITY
Painting Exhibition of
Farsad Labbauf
in Collaboration with Massoud Nader

Opening of the Exhibition
Friday 19th February 2010

AARAN ART GALLERY

NO.12 , Dey St. , North Kheradmand

Tel: +98-21-88829086-7

TEHRAN - IRAN

www.aarangallery.com

نمایشگاه نقاشی

نمایشگاه نقاشی های فرساد لباف

با همکاری مسعود نادر

۳۰ بهمن ماه ۱۳۸۸

افتتاحیه ساعت ۳ بعد از ظهر تا ۹ شب

روزهای دیگر ساعت ۱۱ صبح تا ۷ بعد از ظهر

(جمعه های غیر افتتاحیه تعطیل است.)

گالری آران

خردمند شمالی، کوچه دی، پلاک ۱۲

تلفن: ۷-۸۶-۸۸۸۲۹۰۸۸

AARAN ART GALLERY

آران

Farsad Labbauf فرساد لباف

Education

- 1987 Rhode Island School of Design, Providence, RI Bachelor of Industrial Design
1982 – 86 Rhode Island School of Design, Providence, RI Bachelor of Fine Arts, (with honors)
1985 ESNCI, Paris France (Exchange Program)

Solo Exhibitions:

- 2007 Niavaran Gallery Tehran, Iran 2005 (12 Esfahanis) Museum of Contemporary Art, Esfahan, Iran
2005 12 Esfahanis – (Drawings & Photos) Art Center Gallery, Esfahan, Iran
1993 Beyond Flesh Kingston Gallery, Boston, MA
1991 Vocabulary of Faith Kingston Gallery, Boston, MA

Group Exhibitions:

- 2010 Verso Artecontemporanea Gallery, Turin, Italy
2010 Project B Gallery, Milan, Italy
2009 Unveiled - Saatchi Gallery, London, England
2009 Back from the U.S. - Amstel Gallery, Amsterdam, The Netherlands
2008 Leslie Lohman Gallery - New York, NY
2007 Cool Aid - Andre Zarre Gallery, New York, NY
2007 Per Square Foot - Dieu Donne Gallery, New York, NY
2006 The Zip Tie Project - Jersey City Museum, Jersey City, NJ
2004 Jersey (New) Jersey City Museum, Jersey City, NJ
2003 Haveli Inc., Miami, FI
2003 Gallery at 49, New York, NY
2003 Land and Roots - Diaspora Vibe Gallery, Miami, FI
2003 Happiness and Pretence - Bibliotheque Gabrielle-Roy, Quebec, QC, Canada
2002 Monique Goldstrom Gallery - New York, NY
2002 Solange Rabello Gallery - Coconut Grove, FL
2002 Life of the City - Museum of Modern Art, New York, NY
2002 gallery at 49, New York, NY
2001 Body Language - Leslie Lohman Art Foundation, New York, NY

Public Collections:

- Saatchi Gallery, London, England
Museum of Contemporary Art, Esfahan, Iran
Walt Disney Corporation, Orlando, FL, USA
LAAL Collection – Iran 10 years on paper, Tehran, Iran
Proskauer Rose, Newark, NJ, USA
Fragomen, Del Rey, Bernsen & Lowey, New York, NY, USA
College Health Care Corporation, Zwolle, Netherlands

فرساد لباف

فارغ التحصیل رشته طراحی صنعتی دانشکده طراحی رودآیلند، پروویدنس. ۱۹۸۷
فارغ التحصیل رشته هنرهای زیبا (با درجه افتخار) دانشکده طراحی رودآیلند، پروویدنس. ۱۹۸۲-۱۹۸۶

برنامه تبادل دانشجو پاریس ۱۹۸۵.

نمایشگاه‌های انفرادی

- فرهنگسرای نیاوران تهران ۲۰۰۵ (مجموعه ۱۲ اصفهانی‌ها).
موزه هنرهای معاصر اصفهان ۲۰۰۷ مجموعه اصفهانی‌ها عکاسی و طراحی.
گالری کینگستون بوستون - ۱۹۹۳ (فراتر از جسم).
گالری کینگستون بوستون - ۱۹۹۱ (ادبیات ایمان).

نمایشگاه‌های گروهی

- گالری هنر معاصر ورسو - تورین ایتالیا ۲۰۱۰
گالری پروژه ب - میلان ایتالیا ۲۰۱۰
گالری ساچی . هنر معاصر خاورمیانه ۲۰۰۹
گالری آمستل امستردام - بازگشت از امریکا . ۲۰۰۹
گالری لسلی لوهمان نیویورک ۲۰۰۸
گالری آندره زاره نیویورک ۲۰۰۷
گالری دیو دونه نیویورک ۲۰۰۷
موزه شهر جرزی - نیوجرسی ۲۰۰۴
هاولی، میامی فلوریدا . ۲۰۰۳
گالری در ۴۹ - نیویورک ۲۰۰۳
گالری وایب یسایورا میامی فلوریدا - سرزمین‌ها و ریشه‌ها. ۲۰۰۳
کتابخانه گابریل روی کوبک کانادا - خوشحالی و تظاهر. ۲۰۰۳
گالری مونیک گولدستورم . نیویورک ۲۰۰۲
گالری رابلو سولان، فلوریدا ۲۰۰۲
موزه مدرن نیویورک - زندگی شهر - ۲۰۰۲
گالری در ۳۹ نیویورک - ۲۰۰۲
بنیاد فرهنگی لسلی لومن. زبان جسم . ۲۰۰۱

آثار محفوظ در مجموعه‌ها:

- مجموع ساچی لندن.
موزه هنرهای معاصر اصفهان.
مجموعه سازمان والت دیسنی اورلاندو فلوریدا.
مجموعه لعل (فریدون آو) ده سال روی کاغذ.
مجموعه روز پروژاور. نیو آرک نیوجرسی.
مجموعه فراگومن، دل رو و برنسن و موی نیویورک.
مجموعه کالج درمانی، زوله هلند.

جیمز ال‌کینز*

نقاشی‌های لباف ترکیبی هستند از:

۱- اکسپرسیونیستهای نسل اول و اصیل: مانند اثر "امیر" که بعنوان نقطه آغازی، مدیون خود نگاره‌های وانگونگ است. تصاویری که در آنها، پس زمینه همچون براده‌های آهن اطراف آهن‌ریا به حرکت در آمده است. البته این موضوع، در آثار اخیر او کنترل و در بقیه اجزای اثر ادغام شده است.

۲- سرزندگی و سرخوشی هنر "پاپ" یا "پس از پاپ": ساده‌ترین نقاشی‌ها، مانند "ویلیام ۳، ۲۰۰۴" بیش از همه شبیه کارهای "الکس کتر" هستند، زیرا الگوها و تنوع رنگی ساده‌ای را نشان می‌دهند و از روانشناسی و عمیق شدن دوری می‌گزینند.

۳- نقاشی‌های فیگوراتیو و سیاسی پس از جنگ جهانی دوم: که عمدتاً در غرب از طریق کارهای "لئون گالوب" شناخته می‌شوند. نقاشی‌های جنگ لباف نیز بر همین سیاق‌اند. البته به مرور کارهای این هنرمند تغییر کرده‌اند. کارهای نخستین لباف اکسپرسیونیستی بودند و پس از آن اکسپرسیونیسم، جزئی از سیاست وی شد.

۴- استتار: در آثار "درمیان" و "سرسرباز" (مطالعه شماره ۱۶) الگوهای او مجموعه‌ای از طرح‌های استتار و سایه‌هایی مشبک و لکه‌لکه هستند. سایه‌هایی افتاده بر تندیس سربازی آمریکایی که زیر توری استتار پناه گرفته است. سایه‌ی مشبک تبدیل به نماد ژورنالیسم و گزارش‌های رسانه‌ای شده است، و در نقاشی‌های با تم جنگ او، خوشنویسی فارسی به ابزار مورد استفاده‌ی ارتش تبدیل شده است.

۵- استخوان‌ها و عضلات له شده: این نکته مخصوصاً در چند تا از خودنگاره‌ها پرنگ می‌شود، چرا که این آثار ازفاصله‌ای بی نهایت نزدیک به تصویر درآمده‌اند. فاصله‌ای تا این حد کم، بدان معناست که هر ضربه قلم مو بافتی جداگانه و

شبیه پوست دارد. این موضوع بیش از همه در "خودنگاره ۱، ۲۰۰۳" مشخص است. دیگر خودنگاره‌ها از فاصله دورتری به تصویر کشیده شده‌اند و حرکات قلم‌مو در نقوش ادغام شده و دیگر استعاره‌ای برای پوست به شمار نمی‌روند.

۶- نقش: لباف طراحی خواننده است، ولی چیزی در آثار او نزدیک به علاقه‌های تزئینی و آبستره "وول" و دیگر نقاشان الگوپرداز نیست. لباف مشخصاً نقاشی فیگوراتیو است و نقوش در آثارش چون روکش و لعابی برای اجسام و اندامند. (Pattern Painters)

۷- خوشنویسی آشنایی که در کشورهای اسلامی، مساجد و دیگر چیزها را تزئین کرده است. بعضی از نقاشی‌ها تقلیدی از نوشته‌های مشکل یا ناخوانای منقش بر مساجد، بعضی دیگر یارآور خطوط ناخوانای طغری هستند، و بنظر می‌رسد که نام الله بر آدم‌ها نقاشی شده اما نه به وضوح، و گویی خداوند تقریباً حاضر و در حقیقت غایب است. بعضی از نقاشی‌ها نوشته‌هایی قابل خواندن‌اند. در "شعبده بازی آتش" تقریباً نوشته‌ای به خط کوفی ست: (اینکه می‌گویم "تقریباً"، برای کسی مانند من است که آشنا با خط و متن فارسی نیست و لزوماً اسامی الهی را در طرح‌ها تشخیص نمی‌دهد.)

نام غربی برای اینگونه نگارش که دیگر نوشتن نیست، گریفوناژ (خط - تصویر) است. نوعی به عمد ناخوانا نوشتن که تنها بیان حالت نوشتن است. در "دوروتی" چنین بنظر می‌رسد که زن نشسته، غوطه‌ور در افکار و کلام خوش است. گویی ترکیبی ست از اشارات بیانگرانه "آلیس نیل" که با نوشته‌ای خالکوبی شده در هم تنیده‌اند. شبیه به آنچه در رمان (معروف تر از همه کتاب Finnigan's Wake جیمز جویس) با آن روبرو بوده‌ایم، ویا در کارهای هنرمندان شوریده‌حالی همچون "آدولف ولفلی". "ویلیام ۱، ۲۰۰۳" از همه بیشتر به نقاشی‌های آلیس نیل شبیه است و "ویلیام ۲، ۲۰۰۴" مانند آثار ولفلی و یا نقاشیهای متاخر "لوپس وین" از گربه‌ها، می‌درخشد.

* جیمز ال‌کینز نویسنده مشهور و مورخ هنری در انستیتو هنری شیکاگو می‌باشد. وی بیش از ده کتاب و رساله‌های متعدد در خصوص هنر و فرهنگ تصویری منتشر نموده.

James Elkins*

Farsad Labbauf's paintings are a combination of:

1. Original, first-generation expressionism: This is also a point of departure, as in *Amir*, which owes a large debt to some Van Gogh self-portraits, in which the entire background is activated like iron filings around a magnet. (Or like an aura or a halo.) But this has been controlled and integrated in the newer work.

2. The exuberance of Pop and post-Pop: The simplest paintings, like *William III* (2004) are the most Katz-like, because they present simple patterns and colors, and avoid deeper psychology. The most complex paintings, like the partial self-portraits from 2008 and the insistently energetic *Ameen*, are more like Chuck Close: but more on that at the end.

5

3. Postwar political figurative painting: known in the West mainly through Leon Golub's work. Labbauf's *War Paintings* are in that vein. But this has changed: Labbauf's early work was about expressionism, and that expressionism became a part of his politics.

4. Camouflage: In *In-between* and *Soldier Head*, Study no. 16, the pattern becomes a mixture of camouflage pattern and the dappled, gridded shadows cast over US soldiers when they take shelter under shelters made from camouflaged meshwork. That gridded shadow look has become an icon of journalism and media reporting, and in the war-themed paintings it means that Persian calligraphy has been transformed into a device used by the military.

5. The mashed-up bones and muscles: This is most apparent in a few of the self-portraits, because they are done in extreme close-up. The close focus means that each individual brushstroke has a texture, and that texture is buttery, greasy, and skinlike. This happens most clearly in

Self-portrait I (2003). In other self-portraits, we view from a slightly greater distance, and the brushstrokes fuse into a general pattern and lose their skin metaphors.

6. Pattern painting: Labbauf has studied design, but nothing in his work is near the abstract and decorative interest of Wool and other pattern painters. Labbauf is insistently figurative, so that pattern is overlaid on represented bodies.

7. The all-over calligraphy familiar to people in Islamic countries, which decorates mosques and many other things. Some of these paintings mimic the intentionally hard-to-read calligraphy in some mosques, and the impossible-to-read calligraphy in *tughras*. It is as if the name Allah is almost painted on the people, but not quite: as if it's nearly present, but actually absent. Some paintings look almost like legible writing. *Fire Juggler*, for example, looks almost like a kufiq inscription. (When I say "almost," I mean from my point of view, as someone who doesn't read Persian script or therefore wouldn't necessarily recognize the divine name in a pattern.)

The Western word for this writing-that-is-not-quite-writing is *griffonage*: intentionally illegible handwriting, done for expressive effect. In Dorothy, it's as if the sitter is covered in her own thoughts, her own words: it's like a combination of the expressive marks of Alice Neel with literal body-writing in tattooing, in fiction (most famously in Joyce's *Finnegans Wake*), and in the work of psychotic artists who write over entire paintings, such as Adolf Wölfli. The most strongly Neel-like painting is *William I* (2003), and the most strongly like a psychotic artist's graphic mania is *William II* (2004). That painting glows and shines, like Wölfli, or like the psychotic artist Louis Wain's late paintings of cats.

James Elkins is a prominent writer and art historian at the School of The Art Institute of Chicago. He has written and published more than 10 books and numerous essays on the arts and visual culture

دیدگاه هنرمند:

مجموعه‌ای را که در پیش رو دارید در ارتباط با روش خطی نقاشی‌های فیگوراتیو قبلی‌ام کشیده شده است. شکل‌گیری این روش ترسیمی صورت تکامل‌یافته باور من است. باوری که بر مبنای آن، برای نمایش صادقانه و حقیقی هر موضوع، نقاشی باید در تغییر و دگرگونی مداوم باشد. همانگونه که تمامی اتفاق‌های اطراف، اشیاء، مناظر، مردم، ایده‌ها و افکار در حال تغییر هستند. برای شرح و بیان چیزهایی که همیشه بار سنگین و طاقت‌فرسای زمان را بر دوش می‌کشند و همینطور برای نمایش دنیایی که در آنیم، فهمیدم لازم است تصاویری خلق شوند که در مرز میان کامل بودن و محو شدن قرار گیرند. نکته الهام‌بخش و مهم دیگر در شکل‌دهی و پیشرفت استفاده از خط در آثارم، آشکار ساختن تمنایم برای وحدت است. همیشه احساس ضرورت می‌کردم تا از تقسیم‌کردن سطح نقاشی به مناطق جداگانه از رنگ و موضوع اجتناب کنم. برای رسیدن به این هدف، تلاش کردم روشی را برای بیان تصویری ابداع کنم که این وحدت را بدون توجه به موضوع دنبال کند. با وجود اینکه در نگاه نخست موضوع در کار من جدا شده از اطراف به نظر می‌رسد، نگاهی نزدیکتر نشان می‌دهد تمامی نقاط نقاشی بوسیله لایه رنگ پس زمینه به یکدیگر مربوط شده‌اند. این پس‌زمینه و محیط مشترک، مانع جدا به نظر رسیدن عناصر رنگ و موضوع می‌شود. این نقاشی‌ها کنکاشی در نقاشی فیگوراتیو با خط و تلاشی سرخوشانه برای رسیدن به وحدت هستند.

بخشی از منبع الهام این آثار، خوشنویسی فارسی است و بازتاب میراث فرهنگی‌ام می‌باشد و بخش دیگر که همیشه الهام‌بخش من بوده، نقش فرشها، کاشیکاری و دیگر انواع پازل است. ایرانی بودنم در این رنگهای در هم بافته، ساختار و روشی که هر اثر به سرانجام می‌رسد، نهفته است. و ماورای محتوای بی‌واسطه و مشخص آن می‌باشد. در نهایت، با وجود اینکه موضوع اغلب نقاشی‌ها صورت ظاهر چیزی است که کشیده شده، کل اثر غالباً تلاشی برای رسیدن به وحدت درون است.

فرساده لباف

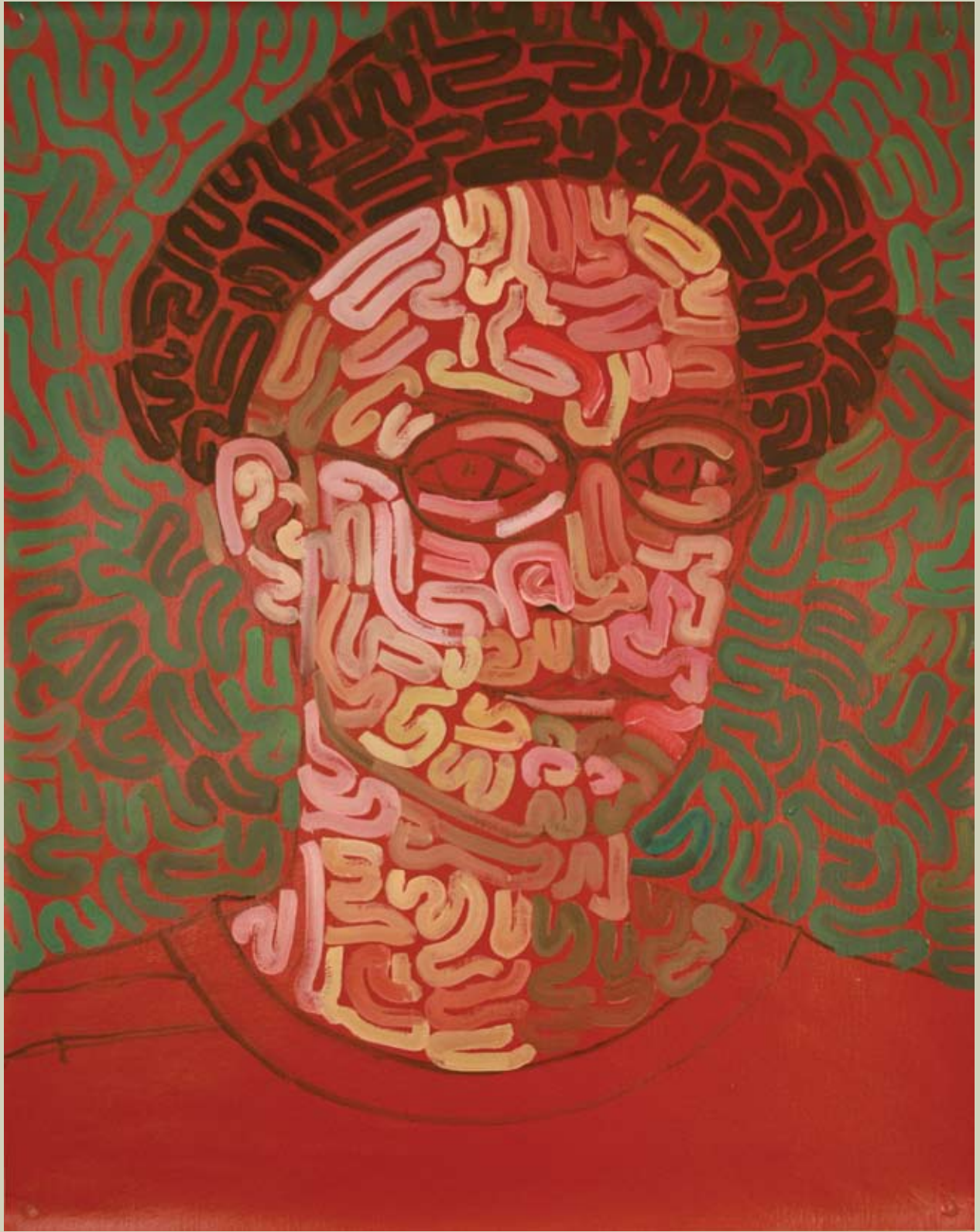
Artist Statement

These works are done in configuration with my linear style of figurative painting. The formation of this method of pictorial depiction is an evolution from my belief that in order to truthfully describe any content, a painting must exist in a state of flux, as all events, objects, scenes, people, thoughts and ideas are constantly changing. To describe and depict something that was, is or will be carries the heavy and imposing predicament of time. And so in describing the world, I have found it necessary to create images that exist halfway between completion and dissolution.

Another main and motivating factor in creating and developing the use of lines in my paintings was the unveiling of a desire for manifestation of unity. Following an urge against segmentation of the painting surface into isolated geographies of color and content, I set out to create a method of pictorial depiction which conveys this idea of unity regardless of content. Even though at first glance the subjects in my work seem isolated from their surroundings, upon closer inspection it is revealed that all areas of each painting are connected together by the underlying solid color of the background. The segmentation of both color and content is at once rejected by this shared geography. A playful attempt at monism, these works are an exploration of figurative painting with lines.

Inspired in part by Persian calligraphy, these works echo the influence of my cultural heritage. In creating and developing this linear style of painting some of my continual inspirations have been weaving patterns of carpets, tile works and different kinds of puzzles. In these tapestries of color, lies the Persian-ness of my work; depicted in the manner each work is created, beyond the immediacy and particularity of content. Even though the sources of most of my subjects are external, my work is often an attempt for the union of the internal.

Farsad Labbauf

ويليام -٢ . رنگ روغن روی کاغذ . ٦١×٤٨ سانتی متر
William -II . oil on paper . 61×48 cm.

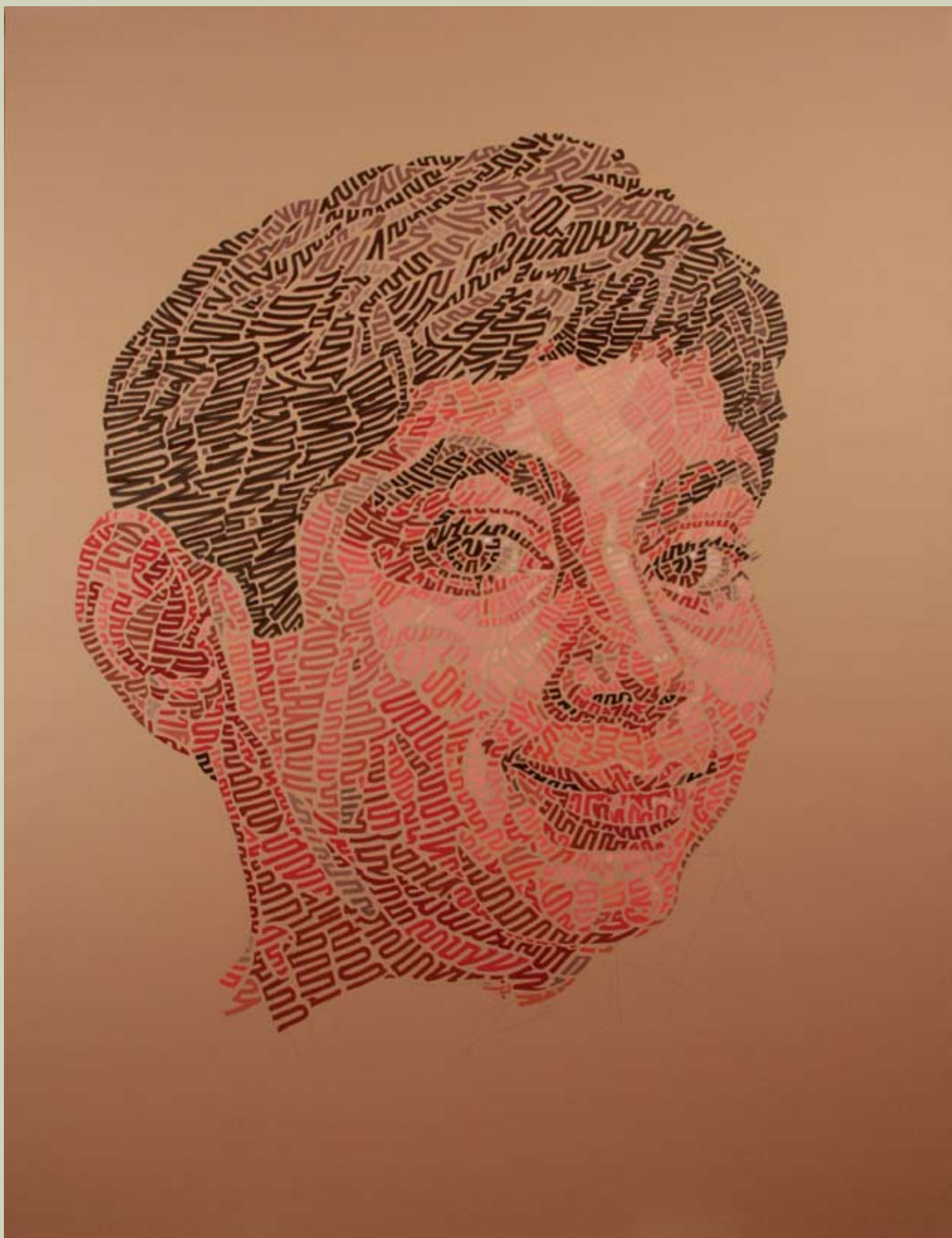
ویلیام -۱ . رنگ روغن روی کاغذ . ۶۱×۴۸ سانتی متر
William -I . oil on paper . 61×48 cm.

ویلیام -۳ . رنگ روغن روی کاغذ . ۶۱×۴۸ سانتی متر
William -III . oil on paper . 61×48 cm.

بدون عنوان (نیمه صورت) . رنگ روغن روی کاغذ . ۱۰۶/۶۸×۱۳۷ سانتی متر
Untitled (Half-Face) . oil on paper . 106.68×137 cm.

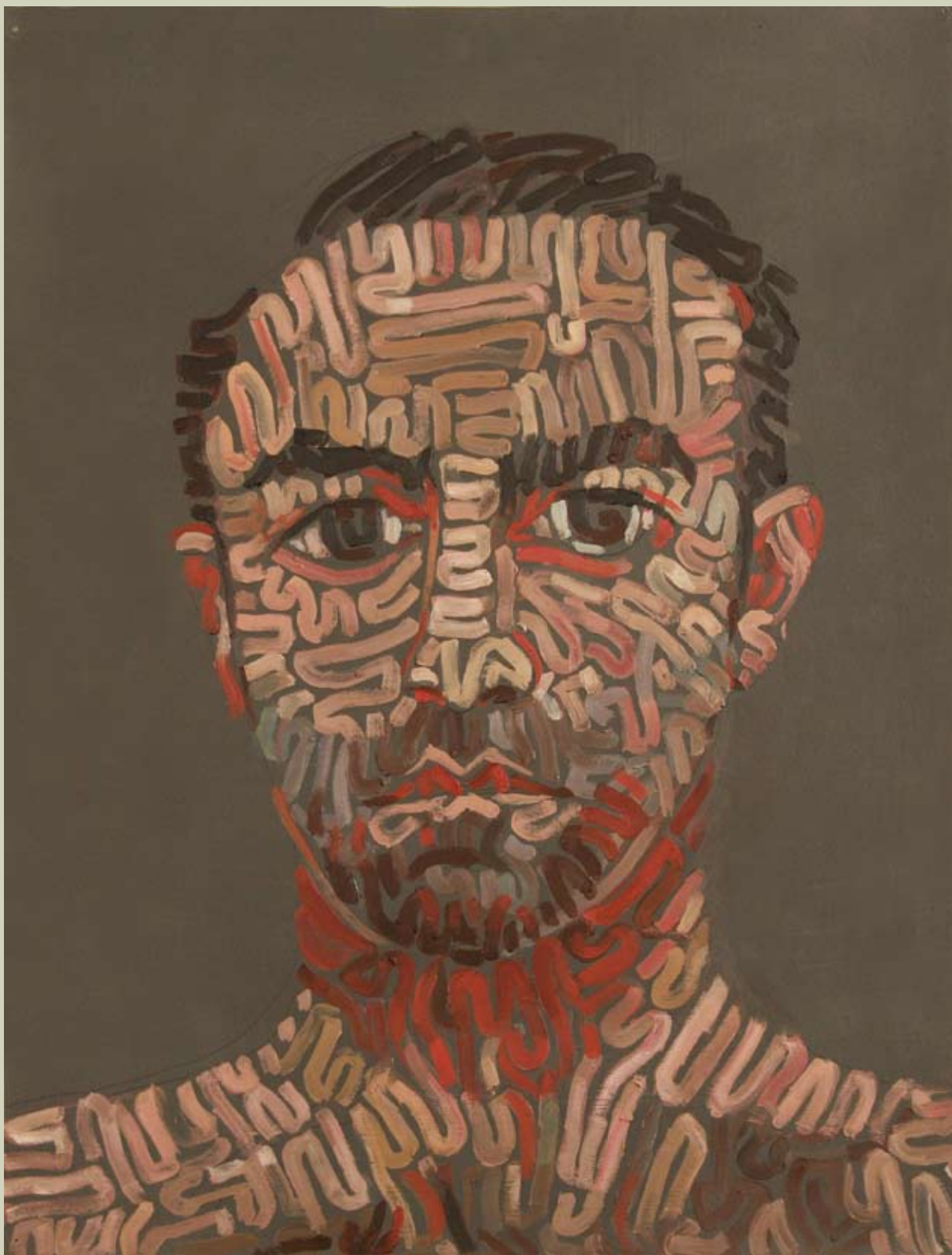
طراحی چشم - شماره ۲ . رنگ روغن روی کاغذ . ۵۵/۸×۷۱/۱ سانتی متر
Study of the eye - #2 . oil on paper . 55.8×71.1 cm.

امین . رنگ روغن روی بوم . ۲۲۸/۶×۱۷۷/۸ سانتی‌متر
Ameen . oil on primed linen . 228.6×177.8 cm.

سر سرباز (طرح شماره ۶۱) . رنگ روغن روی کاغذ . ۶۱×۴۵/۷۲ سانتی متر
Soldier Head (Study - # 16) . oil on paper . 61×45.72 cm.

خود نگاره ۲ . رنگ روغن روی کاغذ . ۶۶×۵۰/۸ سانتی متر
Self-portrait - II . oil on canvas . 66×50.8 cm.

خود نگاره ۱ . رنگ روغن روی کاغذ . ۶۱×۴۵/۷۲ سانتی متر
Self-portrait - I . oil on paper . 61×45.72 cm.

جانانان . رنگ روغن روی بوم . ۱۲۲×۹۶/۵۲ سانتی متر
Jonathan . oil on canvas . 122×96.52 cm.

امیر . رنگ روغن روی بوم . ۱۲۲×۹۶/۵۲ سانتی متر
Amir . oil on canvas . 122×96.52 cm.

در بین . رنگ روغن و ترکیب مواد روی بوم . ۱۶۷×۱۶۷ سانتی‌متر
In-between . oil and mixed media on canvas . 167×167 cm.